

WINNAARS LAMOCO RACING SERIES GEKEND NA SPANNENDE RACE

We weten al langer dat Endurance zeer goed ligt in het hart van de Belgische motorrijder, maar ook bij onze Nederlandse vrienden begint het meerdere uren racen steeds meer diepgang te vinden. Er stonden bij de 48 aanwezige teams een groot deel noorderburen ingeschreven. Na een briefing werden de machines gestart om 9 uur voor 2 vrije trainingen en een chrono-sessie.

VOORAF...

Eens de eerste tijden bekend zagen we al wat bedrukte gezichten opduiken. Ducati 848 kon niet mee starten wegens beschadigde Quickshifter. Meerdere andere teams hadden gehoopt om toch sneller te draaien dan nu op de timesheets kwam te staan. Iedereen verzamelde vlot voor een familiefoto op de grid waarna de machines in startvolgorde werden gezet voor de start van de uithoudingsrace die net geen 4 uur heeft geduurd.

DE WEDSTRIJD

De start verliep zeer vlot, na 2 opwarmronden, kon Erwin Van Dikkelen die op pole stond, het gas van zijn Yamaha R6 opendraaien, gevolgd door nog 46 andere gestartte motoren. De pitcrew stelde zich op aan de muur om het aantal ronden bij te houden dat ieder teamlid mocht afleggen vooraleer de andere piloot zich moest klaarmaken om zich net op tijd op te stellen in de pitsstraat om de transponder in ontvangst te nemen en zijn aantal ronden te gaan volbrengen. Ondertussen wordt er in de box getankt, motor nagekeken, banden gewisseld, gekeken of de remmen nog voldoende werken en andere kleinigheden worden gecontroleerd zodat het mechanisch zo weinig mogelijk fout kan lopen. Soms werd er van aan de pitmuur

Iedereen verzamelde vlot voor een familiefoto op de grid, vooraleer er aan de Endurance werd begonnen.

geroepen dat een rijder niet door was gekomen en dan was het bang afwachten of de teamrijder zelf met motor naar de box terug kwam of dat de transponder werd gebracht door crew van circuit Zolder, wat betekende nogal eens dat de andere motor schade had en werd de vraag op herstel en continuïteit van de race in vraag gesteld. Enkele motoren kregen het zwaar te verduren en werden dan ook op non-actief gezet, maar buiten een paar kneuzingen en waarschijnlijk pijnlijke knoken, kon iedereen zijn weg vervolgen. Het team van Freddy Deschouwer op de KTM was de eerste uitvaller, na 20 ronden moest de strijd gestaakt worden. Andere, zoals het BK-König Racing Team, konden hun race wel uitrijden maar met de nodige

problemen, we laten hen aan het woord. "We reden lange tijd aan de leiding totdat een dichting olie begon te lekken op de achterband, en op olie kun je niet rijden en dan in de chicane ben ik onderuit gegaan zonder verwittiging. Dan hebben we 13 minuten binnen gestaan. We zijn met 3 ronden achterstand op de 3de terug vertrokken en we hebben het toch nog kunnen halen, we zijn nog 3de geworden met 10 seconden voorsprong. Het was kante boordje maar we zijn blij met onze derde plaats. Daarbij hadden we op het einde ook geen remmen meer, deze waren volledig op. We hebben geen goed begin gehad, het begon al van toen we hier op woensdagavond toe kwamen, we moesten toen nog de kroonplaat van de

stuurinrichting vervangen. Die dat ik mee had was niet de juiste, om 23 uur zijn we nog vertrokken naar de dealer in Leuven. Deze had geen op voorraad, dan een motor uit de showroom gedemonteerd en terug naar hier, we lagen in ons bed om 2uur. Deze morgen hadden we dan een benzinelek, ook ergens een ring die scheef zat. Het ene komt nooit zonder het andere, hé, dat is nu zo, we hadden dan wel de pole gereden, maar met die val zijn we 13 minuten kwijtgeraakt. Maar we zijn blij met ons podium, we hebben onze punten. Het is en blijft een motorische sport, anders hadden we kunnen winnen".

Zo kregen we 3 podiums: bij de -600 werd Deschouwer Go Fast 2 met een ronde voorsprong winnaar voor Felix&Jos 600 Racing die de ganse tijd de hete adem van Knarface.be & Binary-racing.be in hun nek voelde, maar door de koelbloedigheid van Jan, Dave en Danny slaagden deze er toch in om de tweede plaats te behouden terwijl Knarface.be & Binary-racing.be zeer nipt de strijd voor de derde plaats wisten te houden ten nadele van WR Racing die op slechts 0.253 seconden vierde werden.

Van bij het begin was er aan het R1 team van Felix&Jos niet te tornen, ze reden steeds wel onder druk van Motorsportschool Zolder, maar met half koers was er toch een ronde verschil tussen beide in komen te staan. D&D Bikes op de KTM bestuurd door Wim Vanden Bossche en Bart Claeys reden de ganse tijd enigszins eenzaam op de derde plaats ze hadden dan ook 2 ronden voorsprong op Xod Racing.

Bij de Trophy werd het waren het twee en een half uur strijd op de tweede tussen EDA, PK en BK-König, maar dat verhaal heeft U net gelezen. EDA Racing eindigde uiteindelijk als eerste met 2 ronden voor op PK Racing en 4 op BK-König Racing Team. Voor de volledige uitslag verwijzen we u naar www.raceresults.nu.

NORTH WEST 200 FEESTVARKEN!

Op het Europese vasteland zijn de pure wegraces in Engeland en Ierland niet echt bekend. Sommige van die wedstrijden, in het bijzonder de TT-races op het Eiland Man, zijn nochtans de bakermat van alles wat de motorsport vandaag te bieden heeft. In 2007 vierde men op Man de honderdste TT, dit jaar is die andere publiekstrekker, de North West 200, aan de beurt om te jubelen. Tachtig worden ze. Het circuit vormt een driehoek tussen de kustplaatsjes Portrush en Portsteward met Coleraine als link in het binnenland. De totale lengte bedraagt 11 miles, bijna 18 kilometer. Het meestal overvolle startveld vertrekt in twee golven. Op sommige rechte stukken halen de moderne superbikes een snelheid van 320 km/u. De races worden half mei verreden en zijn traditioneel een waardemeter voor de TT, twee weken later. Het palmares vertoont - ondanks het feit dat de wedstrijd nooit enig wereldkampioenschapstatus heeft genoten - klinkende namen als Stanley Woods en Wal Handley in de jaren dertig, Artie Bell en Harold Daniel in '49, Bob McIntyre en ene Mike Hailwood in de jaren vijftig, Phil Read, Ralph Bryans en Jack Findlay in de zestiger jaren, George Fogarty en Tony Rutter (juist, vaders van...), Tom Heron en Ray McCullough in de seventies, Ron Haslam, Mick Grant, Joey Dunlop en Roger Marchall in de jaren tachtig en Carl Fogarty, Phillip McCallen, en de bedreude David Jefferies in het vorige decennium. Vandaag heten de helden Michael Rutter, Steve Plater, John McGuinness, Bruce Anstey en de Australische geweldenaar Cameron Donald, om er maar een paar te noemen. De belangstelling is groot; niet minder dan 100.000 fans van over de hele wereld komen kijken.

We noteren met stip de deelname dit jaar van Marc Fissette die in 1997 als nieuwkomer ei zo na Joey Dunlop versloeg tijdens de Ulster Grand Prix. De Luikenaar liet terloops ook nog een nieuw ronderecord optekenen. Fissette neemt dit jaar ook deel aan de TT op Man en de Macao GP, waar hij vorig jaar als beste nieuwkomer negende werd.

Het nieuws sloeg in als een bom : het Norton fabrieksteam keert na een afwezigheid van zeventien jaar terug naar het circuit. De Engelse zakenman Stuart Garner is er vorig jaar in geslaagd alle merken van Norton onder één dak te brengen, Norton Motorcycles LTD. Die zaten namelijk verspreid over zowat de hele wereld. De geestelijke vader van de Norton NR588 met wankelmotor, Brian Crighton, werd aangezocht en samen met frameconstruër Spondon, ook al gedeeltelijk eigendom van de heer Garner werd de machine als NRV 588 doorontwikkeld. Een 700cc racer- en een baanversie zouden op stapel staan, evenals een traditionele 962cc tweecilinder met de Commando uit de jaren '70 als stamvader. Michael Dunlop, zoon van de tijdens de vorige editie van de NW200 verongelukte Robert Dunlop, zal de motor berijden in beide superbikewedstrijden.

De rijders krijgen de gelegenheid te trainen op dinsdag 11 en donderdag 13 mei, telkens tussen 17 uur en 21.30 uur. De wedstrijden zijn op zaterdag van 10 tot 19.30 uur. De raceklassen zijn: 125 en 250cc tweetakt Grand Prix-motoren, 400cc viertakten, twee supersport- en twee superbikeraces. Een volledig verslag volgt binnen enkele weken.

De TT-races op het Eiland Man gaan door van 30 mei tot 5 juni (trainingsweek) en van 6 juni tot 13 juni (Race week).

(Hedwig De Bisschop)

RACE IIIII 2RACE POCKETBIKE TE CLASTRES (FR)

2RACE TE GAST OP HET NIEUWE CLASTRES

Een circuit van amper 10 maanden oud, in Noord Frankrijk op 200 km van Brussel, op een oude militaire vliegbasis heeft men een circuit gelegd van 1973 meter. Te lang voor de pocketbikes, maar daar had de organisatie dan ook rekening mee gehouden zodat alleen de grote motoren op de dagindeling stonden samen met de een Endurance-race. Vele rijders keken op zondagmorgen dan ook uit over een heuvel waar het circuit achter verdwijnt, maar na de eerste trainingen was iedereen het er mee eens: 'een prachtige baan'. Voor de toeschouwer iets minder overzichtelijk maar als je wat verder op een aangelegde bult klimt, overzie je gans de baan.

GAUTHIER DUWELZ TE STERK

Gauthier Duwelz was met zijn MiniRR veel te sterk voor de andere rijders die op de Metrakit mooi spektakel gaven en die door de juiste lijnen aan te houden de andere trachten achter zich te houden. Maximilien Bau en Alexandre Lelievre zijn van het juiste hout gesneden om mits nog wat bij-schaving binnen een paar jaar, prachtige rijders te worden op de zwaardere machine. Beide rijders gaven mekaar geen haarbreed toe en reden met hun 80cc machines weg van Nathan Paye die met een 70cc rijdt. Op deze heuvelachtige baan kwam Paye daarmee iets minder snel bergopwaarts wat hem een eenzame race opleverde. Door het gering aantal rijders van de 50cc werden zij bij ingelijfd bij de Metrakit, daar was Philippe Calcus op een ronde bijna 1 seconde sneller dan Jeremy Raevens en Julien Vreck.

Jeroen van den Borne heeft zelf een machine gebouwd dat Technisch overeenkomt met een Cyclo maar die keihard gaat over het technisch moeilijke circuit. Maar helemaal staat deze zelfbouw nog niet op punt want de geblokte vlag haalde hij niet in reeks 1, maar overtuigend winnaar van race 2. Veel trager maar wel aan de aankomst na een mooi duel hadden we Arnaud Bojmistruk en Eric Lambot, zij konden zich losrijden van Nicolas Charlier, ondertussen was Tom Janssens en de rest al op een grote afstand gezet. Bij de herneming was het Charlier gelukt om van in het begin mee in de kop te komen en was dan ook blij om als eerste geklasseerd te zijn bij de Scooters met een nipte voorsprong op Bojmistruk, Lamot volgde op 10 seconden, Janssens werd opnieuw vierde.

SEBASTIEN GRAUX OVERWELDIGEND

Voor Sebastien Graux is de fun er af, telkens is hij na 2 ronden zo'n eind voor op zijn collega's dat hij de tweede reeks als allerlaatste aanvatte. Maar dit was boter aan de galg, opnieuw zette hij iedereen voor schut. Tweede getrainde Alain Thiran kon niet aan de start verschijnen daar zijn motor de geest had gegeven net als Danny Dekinder. Zo moest Kevin Devos van hetzelfde AP5 team, de eer van de Pitbikes Pro redden door 2 keer tweede te eindigen, maar Jeroen Bauwens die nog maar aan zijn tweede race toe is kon het al aardig moeilijk maken aan Devos. Er werd een groepje gevormd waarbij ook Nathan Cornet, Kevin Defrenne, Bart Verheyen en Marco Nolis hoorden. Tom Foubert werd wat verloren gereden. In de tweede reeks bleven de Pro in dezelfde posities maar de Pitbike

Light, daar werd stevig in gerommeld. Nolis wist weg te komen van Cornet en Bauwens en lieten Defrenne aan zijn eenzaam lot over.

Na de race stonden wij met enkele snelle pikkers te praten. Opvallend was dat de snelle jongens van op de korte omlopen hier niet echt goed uit de verf kwamen. "Het is hier heel opvallend dat de nieuwe generatie geen 50cc meer rijdt. Wij als oudere rijders weten hoe we op zo lange rechte einde een motor moeten afstellen als je tegen 12.000 toeren op rechte stuk zit. Maar met deze nieuwe pitbike's is er geen ervaring. Dat verklaart waarom vooral in de Pit Pro zoveel uitvallers waren". Enkel winnaar Sebastien Graux en Kevin Devos konden zich handhaven als de vaste waarde van deze klasse. Wat wel een positieve opmerking was is dat zij dit circuit zeker nog willen terug aandoen. Het rechte eind is lang voor hen, maar is zeker geen bezwaar.

NSF CUP

Het is intussen geweten dat dit steeds tot spannende wedstrijden leidt. En hier was het niet anders, opvallend was wel dat het heuvelachtige landschap voor de zwaardere deelnemers een nadeel was. Zeker op het lange rechte stuk. In de eerste reeks was het Dimitri Briosi die gans de bende op sleeptouw nam. In de eerste chicane werd er een aardig stukje kunst- en vliegwerk uitgeoefend waardoor de kopgroep snel uit elkaar viel. Grootste slachtoffer hiervan werd Thibaut Hoebeke die ten val kwam in de derde ronde en een podium wel kon vergeten. De meest opvallende remonte in deze race was Niels Cools die alle ronden een stapje naar voor schoof en het zelfs vrij lastig had om lichtgewicht Jordan Collard achter zich te houden. Beide konden echter nog enkel strijden voor de derde plaats daar de gebroeders Briosi te ver weg waren. Dimitri won vlot voor broer Paolo, beide op een RSM motors klaargemaakte NSF Honda. Derde Niels Cools die in de sprint Jordan Collard achter zich hield. Deze moest zich reppen want Roger Van Hecke en Thibaut Hoebeke volgde letterlijk op het achterwiel. Zevende werd Benoit Carly en achste Adrien Capomasi. In de tweede reeks kregen we een vlekkeloze start met vooraan een verbeten strijd die werd gestreden tot op de laatste meter. Met drie gaan zij in de finale. Weerom de gebroeders Briosi met daarbij Thibaut Hoebeke die van redelijk ver is terug gekomen. Op enkele meters daar achter volgen Jordan Collard, Benoit Carly, Niels Cools en Roger Van Hecke. Andrien Capomasi en Stephane Decaigny hadden de aansluiting verloren en volgden op een 50 tal meter. De laatste ronde was er één om U tegen te zeggen, zowat de helft van deze omloop is volledig buiten gezichtsveld en iedereen stond op de uitkijk wie op einde van het lange rechte eind aan de leiding zou rijden. Dimitri Briosi en Thibaut Hoebeke doen de laatste drie bochten naast elkaar, in de laatste gaat Hoebeke even in de fout en moet door het gras, de NSF komt even dwars te staan maar hij geeft niet op. In de sprint is het Dimitri Briosi die wint voor Hoebeke en Paolo Briosi. Achter dit drietal kon Jordan Collard gans het spektakel mooi volgen en werd vierde in deze reeks voor Benoit Carly, Niels Cools en Roger Van Hecke. Achtste Capomasi voor Decaigny en Lycke. In de einduitslag wint Dimitri Briosi voor Thibaut Hoebeke en Jordan Collard.

ENDURANCE

De Endurance race mocht maar met 1 motor worden verreden, blijkbaar schrikte dat toch een aantal teams af want slechts 14 teams waren present. Maar dat deed niets af aan de prestatiedrang van de teams, met een ijver die niet te onderschatten is, werd er gewisseld en getankt in recordtempo's. Toch is het wederom Ronny Racing die met hun Streetmagic de race winnen bij de Cyclo's, al bleven zij zeer lang in dezelfde ronde als Wim-Motors1 op de MiniRR, dan volgde de Verdonck Scooter. Maar als er 1 uur gereden was dan kwamen de Scooter van SRT 1 en de MiniRR van Philcam opzetten zodat Verdonck moest wijken. Bart Van Dijk en Bert Stevens draaiden met hun Rossi replica MiniRR net 1 ronde meer op anderhalf uur wedstrijd dan Niels Cools van Ronny Racing die winnaar werden in de Cyclos en Johan Van Hove met zijn SRT team, die winnaars werden bij de Scooters. Er deden ook nog Pitbikes mee en daar ging de overwinning naar Ruller Team.

UITSLAGEN

2R-50CC: 1.Philippe Calcus 25+25) 2.Jeremy Raevens 16+20) 3.Julien Vreck 20+16) 4.Tim Hermans 13+13).
2R-METRAKIT 70/80: 1.Nathan Paye 25+25) 2.Loris Cresson 20+20) 3.Maximilien Bau 25+25).
2R-METRAKIT 80: 1.Alexandre Lelievre 20+20) 2.Amaury Jakab 16+16) 3.Antoine Lelievre 13+13).
2R-MINI RR : 1.Gauthier Duwelz 25+25) 2.Bernard Eggermont 20+16) 3.Camille Celej 0+20).
2R-PIT LIGHT: 1.Jeroen Bauwens 25+16) 2.Nathan Cornet 20+20) 3.Marco Nolis 11+25) 4.Kevin Defrenne 16+13) 5.Bart Verheyen 13+11) 6.Tom Foubert 10+10) 7.Eric Spinnoy 9+8) 8.Sylvain Joly 6+9) 9.Jordan Ceuleers 7+7) 10.Maxime Cornet 8+6).
2R-PIT PRO: 1.Sebastien Graux 25+25) 2.Kevin Devos 20+20) 3.Philippe Van Audenaeren 16+16) 4.Danny Dekinder 0+0).
2R SCOOTER/CYCLO: 1.Arnaud Bojmistruk 25+20) 2.Nicolas Charlier 16+25) 3.Eric Lambot 20+16) 4.Tom Janssens 13+13) 5.Kevin Van Hoecke 11+11) 6.Noel Charlier 9+10) 7.Syben Van Kouteren 8+9) 8.Fabien Donni 10+0) 9.Thomas Bigaillon 0+8) 10.Jeroen Van den Borne 0+25).
NSF100: 1.Dimitri Briosi 25+25) 2.Thibaut Hoebeke 20+20) 3.Jordan Collard 16+13) 4.Benoit Carly 11+11) 5.Roger Van Hecke 13+9) 6.Paolo Briosi 4+16) 7.Niels Cools 8+10) 8.Adrien Capomasi 10+8) 9.Stephane Decaigny 9+7) 10.Jan Lycke 6+6) 11.Claudio Della Torre 7+5) 12.Kevin Tremerie 5+4) 13.Frank Casu 3+2) 14.Quentin Hoebeke 0+3) 15.Frederic Noel 2+1).
ENDURANCE CYCLO: 1.Ronny Racing Team.
ENDURANCE 2R- END SCOOTER: 1.SRT 1/ 2.Verdonck Racing 1/ 3.Nini Rossi 46/ 4.J&S Grafix/ 5.MJ Racing Team.
ENDURANCE 2R- END MiniRR: 1.V-Motors 1/ 2.Philcam Team/ 3.W-Motors 2.
ENDURANCE 2R- END PIT: 1.KRT-R&Y-Atlas Adventure/ 2.AA/ 3.Ruller Team 1.
ENDURANCE 2R- END 50CC: 1.Van Oevel.